

Sygn. akt **IC 576/09**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Chłopecka
Protokolant:	sekr. sądowy Monika Kowalczyk

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa **J. J.**

przeciwko **Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w G., Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w S., M. G. (1)**

o odszkodowanie

orzeka:

I. powództwo oddala w całości,

II. zasądza od J. J.:

1) na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3.600zł. (trzy tysiące sześćset złotych),

2) oraz M. G. (1) kwotę 3. 617 zł. (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. nieuiszczoną opłatę od pozwu przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt: IC 576/09

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 07 czerwca 2009 roku przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezesa Sądu Okręgowego w G. i Prezesa Sądu Okręgowego w S. oraz M. G. (1) powód J. J. domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych kwoty 95.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tytułem odszkodowania za przewlekłość wynikającą z prowadzenia spraw powoda przez Sąd Okręgowy w G. pod sygnaturami: IC 715/08, IC 358/08, IC 1028/07 IC 1010/08 oraz Sąd Okręgowy w S. pod sygnaturą IC 39/09. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanych kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu stanowiska wskazał, iż podstawą prawną żądania odszkodowania stanowi art. 417 kc i art. 16 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki z dnia 17 czerwca 2004 roku (Dz.U.179, poz 1843 ze zm.) za uszczerbek i rozstrój zdrowia spowodowany opieszałym i przewlekłym prowadzeniem spraw sądowych powoda przez organy sądowe. Ponadto wskazał, iż przewlekłość postępowania jest spowodowana niewłaściwą organizacją pracy sądów oraz ich obstrukcyjnym działaniem. Odnosnie pozwanego M. G. (1) powód

zarzucił temu pozwanemu niewłaściwą zdaniem powoda udzieloną mu z urzędu pomoc prawną w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym (...) w W. pod sygn. akt ICo 1507/08. Zdaniem powoda na skutek bezprawnych działań pozwanych powód doznał rozstroju zdrowia tj. depresji, stanów depresyjnych, bóli wątroby i żołądka, nadciśnienia, ślepoty obocznej. Rozstrój ten według powoda spowodował jego „upośledzenie” w życiu codziennym, co skłoniło go do braku zatrudnienia i nauki / pozew k. 4 – 4v/.

Pozwany Skarb Państwa reprezentowany przez Prezesa Sądu Okręgowego w G. i Prezesa Sądu Okręgowego w S. w odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 22 lutego 2010 roku wniósł o oddalenie powództwa. Ponadto pozwany wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany zaprzeczył wszelkim faktom i oświadczeniom powoda, które nie zostaną przyznane przez pozwanego wprost. Ponadto pozwany podniósł, iż powód w żaden skuteczny sposób nie tylko nie wykazał, ale nie uprawdopodobnił domniemanej szkody, jej wysokości, ani tym bardziej nie wskazał normalnego związku przyczynowego. Skarb Państwa wskazał także, że powód nie udowodnił, aby w działaniach funkcjonariuszy państwowych można było mówić o ich bezprawności działania, a ponadto, że ich zachowanie spowodowało uszczerbek majątkowy czy niemajątkowy u powoda /odpowieź na pozew k. 47-50/.

Pozwany M. G. (1) w odpowiedzi na pozew z dnia 24 lutego 2010 roku wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 9500 zł. Jednocześnie pozwany M. G. (1) wniósł o zawiadomienie (...) S.A. z siedzibą w W. o toczącym się postępowaniu oraz wezwanie przypożwanego do udziału w sprawie. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, iż działania jego jako pełnomocnika powoda ustanowionego z urzędu w postępowaniu oznaczonym sygn. akt I Co 1507/09 były w pełni prawidłowe i zgodne zarówno z przepisami prawa, jak i z zasadami etyki adwokackiej. Pozwany podniósł, iż powód nie wykazał istnienia związku przyczynowego pomiędzy jakimkolwiek działaniem bądź zaniechaniem pozwanego M. G. (1), a niewykazaną szkodą /odpowieź na pozew k. 79-84/.

W piśmie procesowym wniesionym w dniu 22 września 2010 roku (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w W. wskazało, iż na obecnym etapie postępowania nie przystępuje do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego /pismo k. 146/.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowisko w sprawie /protokół rozprawy k. 430/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W postępowaniach zainicjowanych przez powoda J. J., a toczących się przed Sądem Okręgowym w G. pod sygnaturą akt IC 715/08, IC 358/08, IC 1028/08, IC 1010/08 i Sądem Okręgowym w S. pod sygnaturą IC 39/09 wpłynęły skargi powoda na naruszenie prawa strony do rozpoznawania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, w których wniósł on o stwierdzenie przewlekłości tych postępowań.

Postanowieniem z dnia 20 maja 2009 roku Sąd Apelacyjny w G. w sprawie IS 31/09 oddalił skargę powoda J. J. na przewlekłość postępowania Sądu Okręgowego w G. oznaczonej sygn. akt IC 715/08 /**dowód**: postanowienie k. 51-58/.

Postanowieniem z dnia 28 maja 2009 roku Sąd Apelacyjny w G. w sprawie IS 40/09 odrzucił skargę powoda J. J. na przewlekłość postępowania Sądu Okręgowego w G. oznaczonej sygn. akt IC 358/08 /**dowód**: postanowienie k. 59-60/.

Postanowieniem z dnia 12 marca 2009 roku Sąd Apelacyjny w G. w sprawie IS 16/09 odrzucił skargę powoda J. J. na przewlekłość postępowania Sądu Okręgowego w G. oznaczonej sygn. akt IC 1028/07 /**dowód**: postanowienie k. 61-63/.

Postanowieniem z dnia 28 maja 2009 roku Sąd Apelacyjny w G. w sprawie IS 35/09, IS 50/09 odrzucił skargi powoda J. J. na przewlekłość postępowania Sądu Okręgowego w G. oznaczonej sygn. akt IC 1028/07 /**dowód**: postanowienie k. 64-67/.

Postanowieniem z dnia 14 maja 2009 roku Sąd Apelacyjny w G. w sprawie IS 30/09 odrzucił skargę powoda J. J. na przewlekłość postępowania Sądu Okręgowego w G. oznaczonej sygn. akt IC 1010/08 /**dowód**: postanowienie k. 68-70/.

Postanowieniem z dnia 28 maja 2009 roku Sąd Apelacyjny w G. w sprawie IS 47/09 odrzucił skargę powoda J. J. na przewlekłość postępowania Sądu Okręgowego w G. oznaczonej sygn. akt IC 1010/08 /**dowód**: postanowienie k. 71-73/.

Postanowieniem z dnia 27 maja 2009 roku Sąd Apelacyjny w G. w sprawie IS 44/09 oddalił skargę powoda J. J. na przewlekłość postępowania Sądu Okręgowego w S. oznaczonej sygn. akt IC 39/09 / **dowód**: postanowienie k. 75-78/.

J. J. zainicjował także postępowanie przed Sądem Rejonowym (...) w W., któremu tenże Sąd nadał sygnaturę akt I Co 1507/08. W postępowaniu tym powód wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych i o ustanowienie pełnomocnika z urzędu celem udzielenia pomocy prawnej w wystąpieniu przez wnioskodawcę ze skargą do Trybunału Konstytucyjnego z roszczeniem o zadośćuczynienie do sądu powszechnego. Postanowieniem z dnia 27 października 2008 roku wydanym w sprawie I Co 1507/08 Sąd Rejonowy (...) I Wydział Cywilny zwolnił wnioskodawcę J. J. od kosztów sądowych w całości i ustanowił dla niego pełnomocnika z urzędu, którego wyznaczyć miała Okręgowa Rada Adwokacka w W. / **dowód**: postanowienie k. 89/

Decyzją Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej z dnia 03 grudnia 2008 roku pozwany M. G. (1) został wyznaczony pełnomocnikiem z urzędu powoda J. J. w sprawie oznaczonej ICo 1507/09 /**dowód**: decyzja k. 87/.

Po otrzymaniu powołanego wyżej wyznaczenia adwokat M. G. (1) zapoznał się z aktami sprawy powoda J. J. w sekretariacie sądu. Biorąc pod uwagę informacje zawarte w aktach sprawy, które nie dawały podstaw do sporządzenia skargi do Trybunału Konstytucyjnego pismem z dnia 12 stycznia 2009 roku adwokat M. G. (1) zwrócił się do J. J. z prośbą o przekazanie stanowiska w sprawie. W piśmie tym M. G. (1) zwrócił J. J. uwagę, że informacje zawarte w sporządzonym przez niego wniosku do Sądu są niewystarczające i nie pozwalają na sporządzenie skargi konstytucyjnej. M. G. (1) wskazał przy tym jakie wymogi powinna spełniać prawidłowo sporządzona skarga konstytucyjna oraz zwrócił się do J. J. min. o wskazanie:

1. Na jakim ostatecznie rozstrzygnięciu Sądu powód chce oprzeć skargę konstytucyjną
2. Na przepisie (przepisach) jakiej ustawy lub innego aktu normatywnego zostało oparte powyższe rozstrzygnięcie, a zatem – w stosunku do jakiego aktu normatywnego, względnie przepisu powód domaga się stwierdzenia niezgodności z Konstytucją
3. Jakie wolności lub praw powoda zostały w jego ocenie naruszone poprzez wydanie takiego rozstrzygnięcia , i w jaki sposób.

Pozwany M. G. (1) wskazał, również w treści pisma skierowanym do powoda J. J., iż zgodnie z art. 47 ust. 2 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym „do skargi należy załączyć wyrok, decyzję lub inne rozstrzygnięcie, z podaniem daty jej doręczenia, wydane na podstawie zakwestionowanego aktu normatywnego. Adwokat M. G. (1) zwrócił się jednocześnie do powoda o przekazanie mu odpisu takiego ostatecznego rozstrzygnięcia, a także rozstrzygnięć wydanych w tej samej sprawie we wcześniejszych instancjach wraz z dowodem doręczenia. Adwokat informował przy tym powoda, iż załączenie dokumentu z którego wynikać będzie data, z jaką otrzymał on rozstrzygnięcie mające być podstawą skargi, jest kluczowe dla ustalenia początkowej daty trzymiesięcznego terminu do złożenia skargi konstytucyjnej /**dowód**: pismo wraz z dowodem nadania k. 90-92, k. 93/.

W odpowiedzi na pismo adwokata J. J. w piśmie z dnia 16 stycznia 2009 roku poinformował M. G. (1), że zajęcie stanowiska w przedmiocie skargi konstytucyjnej nastąpi po nadesłaniu mu artykułów piśmienniczych, ewentualnie po osobistym kontakcie w Areszcie Śledczym w G. /**dowód**: pismo k. 94/.

Uwzględniając prośbę powoda M. G. (1) przekazał mu materiały piśmiennicze, wskazując ponownie, iż z uwagi na wymagania prawne zarówno co do treści, jak i do formy skargi do Trybunału Konstytucyjnego, informacje zawarte w jego wniosku skierowanym do Sądu Rejonowego (...) Wydziału I Cywilnego należało uznać za niewystarczające i nie pozwalające na prawidłowe sporządzenie takiej skargi. Jednocześnie pozwany M. G. (1) ponownie zwrócił się do powoda z prośbą o przekazanie dalszych informacji niezbędnych do sporządzenia skargi. Uzyskanie koniecznych informacji i dokumentów od powoda było dla M. G. (1) utrudnione, więc pismem z dnia 06 marca 2009 roku zwrócił się on do Okręgowej Rady Adwokackiej z prośbą o wyznaczenie adwokata w G. w celu przeprowadzenia spotkania z J. J. i ustalenia okoliczności koniecznych do ewentualnego sporządzenia skargi konstytucyjnej /**dowody**: pismo k. 96-97, pismo k. 101-102/.

Dalsza korespondencja pomiędzy J. J., a M. G. (1) nie pozwoliła na ustalenie istnienia jakichkolwiek okoliczności mogących stanowić podstawę do sporządzenia skargi do Trybunału Konstytucyjnego, więc w dniu 06 maja 2009 roku M. G. (1) sporządził opinię prawną o braku podstaw do wniesienia takiej skargi, o czym zawiadomił powoda J. J. i Okręgową Radę Adwokacką /**dowody**: pismo k. 107, opinia k. 108-111, dowody nadania k. 112-113/.

Po otrzymaniu opinii prawnej J. J. w piśmie z dnia 14 maja 2009 roku poinformował adwokata M. G. (1), iż „opinia prawna nie znajduje jego uznania” /**dowód**: pismo k. 114/.

W dniu 05 czerwca 2009 roku J. J. skierował do Okręgowej Rady Adwokackiej w W. pismo, w którym poinformował o wniesieniu powództwa przeciwko pozwanemu M. G. (1), w związku z naruszeniem przez niego dyspozycji art. 49 Kodeksu Etyki Adwokackiej, zgodnie z którym adwokat jest obowiązany czuwać nad biegiem sprawy i informować klienta o jej postępach i wyniku /**dowód**: pismo k. 116/.

Pismem z dnia 09 lipca 2009 roku Okręgowa Rada Adwokacka w W. poinformowała J. J., że postępowanie adwokata M. G. (1) w jego sprawie należy uznać za prawidłowe i nie budzące żadnych zastrzeżeń, bowiem brak podstaw do wniesienia skargi konstytucyjnej jest przesłanką obiektywną, wynikającą z przepisów prawa, zaś w działaniach adwokata Okręgowa Rada Adwokacka nie stwierdziła uchybień /**dowód**: pismo k. 117/.

Powyższy stan faktyczny był pomiędzy stronami niesporny i wynikał z dokumentów dołączonych do akt niniejszej sprawy.

Co do zaś stanu zdrowia powoda Sąd oparł się na opinii sporządzonej przez biegłego W. K. /k. 348-350/. Biegły wskazał, iż schorzenia, na które cierpi powód nie pozostają w związku przyczynowym z przewlekłością postępowań, na które powołuje się powód J. J..

Dowód z zeznań świadka M. E. Sąd uznał za nieprzydatny do rozpoznania niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Poddając analizie prawnej żądanie powoda oparte na twierdzeniu, iż opieszale prowadzenie spraw przez Sąd Okręgowy w G. pod sygnaturami akt I C 715/08, I C 358/08, 1028/07, 1010/08 oraz przez Sąd Okręgowy w S. pod sygnaturą akt IC 39/09 będąc działaniem bezprawnym i zawinionym doprowadziło powoda do utraty zdrowia, w pierwszej kolejności Sąd uznał, że roszczenie powoda winno zostać rozpoznane dwupłaszczyznowo – w zakresie odpowiedzialności odszkodowawczej oraz z tytułu naruszenia dóbr osobistych.

Stosownie do treści art. 23 k.c. dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. W myśl art. 24 § 1 k.c. ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach

przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. § 2 cytowanego przepisu stanowi, że jeżeli skutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych.

Zgodnie z treścią art. 16 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843) strona, która nie wniosła skargi na przewlekłość postępowania zgodnie z art. 5 ust. 1, może dochodzić - na podstawie art. 417 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.1) - naprawienia szkody wynikłej z przewlekłości, po prawomocnym zakończeniu postępowania co do istoty sprawy. Zgodnie z treścią art. 417 § 1 k.c., do którego odsyła art. 16 wskazanej wyżej ustawy za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa.

W myśl powołanego wyżej przepisu odpowiedzialność Skarbu Państwa uzależniona jest od łącznego spełnienia przesłanek: szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej oraz normalnego związku przyczynowego pomiędzy tymi zdarzeniami. Innymi słowy zakres odpowiedzialności odszkodowawczej wynikającej z komentowanego wyżej przepisu obejmuje wszelkie zachowania się (działania lub zaniechania) związane z wykonywaniem władzy publicznej, które pozostają w sprzeczności z powszechnie obowiązującym porządkiem prawnym.

Bezprawność działania jest podstawową przesłanką zarówno odpowiedzialności odszkodowawczej sensu stricto, znajdującej swe normatywne uregulowanie w przepisach art. 415 k.c. – 439 k.c., jak i odpowiedzialności za naruszenie dobra osobistego. Podkreślić przy tym należy, iż przesłanka bezprawności działania ujmowana jest w prawie cywilnym szeroko, jako każde działanie sprzeczne z normami prawnymi lub zasadami społecznymi. Jednakże istnieją okoliczności wyłączające bezprawność działania. Mimo, iż na gruncie prawa cywilnego nie istnieje zamknięty katalog przyczyn wyłączających bezprawność, to nie budzi wątpliwości, iż podstawowym kontratypem jest działanie w granicach porządku prawnego. W sytuacji, gdy działanie sprawcy naruszenia dóbr osobistych jest zgodne z obowiązującym prawem, bądź wynika z wykonywania praw podmiotowych, sprawca nie ponosi za takie działanie odpowiedzialności. Zgodnie bowiem z treścią art. 24 k.c. zdanie pierwsze „ten czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne”.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że powództwo jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu stan faktyczny ustalony w niniejszej sprawie nie daje podstaw do przyjęcia, że spełnione zostały przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa za działania funkcjonariuszy państwowych – sędziów Sądu Okręgowego w G. i sędziów Sądu Okręgowego w S..

Na czoło argumentów przemawiających przeciwko uwzględnieniu powództwa wysuwa się brak udowodnienia przez powoda bezprawności działania tychże funkcjonariuszy. Po zapoznaniu się z dokumentami zawartymi w aktach spraw, którym powód postawił zarzut przewlekłego ich prowadzenia, Sąd uznał, iż postępowania w tych sprawach nie były prowadzone opieszale. Czynności orzekających w nich sędziów podejmowane były bez zbędnej zwłoki, gdyż wnioski i środki zaskarżenia składane przez powoda rozpoznawane były na bieżąco.

W tej sytuacji Sąd przyjął, że powód nie udowodnił podstawowej przesłanki warunkującej zarówno odpowiedzialność odszkodowawczą, jak i z tytułu naruszenia dobra osobistego w postaci zdrowia w postaci bezprawności zachowania jego funkcjonariuszy, które to zachowania miałyby – zdaniem powoda – polegać na opieszałości w podejmowaniu czynności w sprawach toczących się przed Sądem Okręgowym w G. pod sygnaturą akt IC 715/08, IC 358/08, IC 1028/08, IC 1010/08 i Sądem Okręgowym w S. pod sygnaturą IC 39/09. Podkreślić należy, że Sąd nie dopatrył się

jakiegokolwiek beczynności w tych sprawach, a przeciwnie przyjął, że czynności podejmowane były na bieżąco, bez zbędnej zwłoki.

Niewystąpienie bezprawnych zachowań funkcjonariuszy Państwa w sprawach, które powód uczynił podstawą faktyczną powództwa, uzasadnia oddalenie powództwa skierowanego przeciwko Skarbowi Państwa mając też na względzie pozostałe przesłanki odpowiedzialności pozwanego: deliktowej, czy z tytułu naruszenia dóbr osobistych powoda, czyli doznania uszczerbku na zdrowiu oraz istnienia związku przyczynowego pomiędzy zachowaniami funkcjonariuszy Państwa a ewentualnym uszczerbkiem na zdrowiu J. J.. Należy tutaj wskazać, iż przeprowadzony w sprawie dowód z opinii biegłego lekarza nie wykazał, aby powód poniósł uszczerbek na zdrowiu na skutek prowadzonych opieszale postępowań sądowych. Zdaniem biegłego W. K. sam fakt, że powód odbywa karę pozbawienia wolności może wpływać na przebieg jego schorzeń, lecz nawet pozytywne dla powoda rozstrzygnięcia sądów nie zmienia przebiegu schorzeń chorobowych powoda.

Ponadto wskazać należy, że powód bardzo ogólnikowo opisał działania pozwanego Skarbu Państwa, które w jego ocenie doprowadzić miały do powstania po jego stronie szkody, gdyż nie określił w zakresie jakich czynności nastąpiła przewlekłość postępowania. Zdaniem Sądu rzeczą powoda było podanie jakie konkretnie czynności w ramach prowadzonych postępowań sądowych podejmowane były opieszale lub pomiędzy jakimi działaniami nastąpiła beczynność. Trudno bowiem przyjąć, by to Sąd miał doszukiwać się tych czynów sprawczych i ich przełożenia na stan zdrowia powoda, którego ocena musi odnosić się do konkretnie umiejscowionych czasowo działań funkcjonariuszy publicznych. W konsekwencji powództwo oparte na tak szeroko i niejednoznacznie ujętych podstawach faktycznych nie mogło zostać uwzględnione.

Należy również wskazać, że powód domagał się w pozwie odszkodowania, które ma na celu wyrównanie uszczerbku majątkowego, na wystąpienie, którego powód się nawet nie powoływał i takiego w procesie nie udowodnił.

Z tych wszystkich względów Sąd uznał powództwo skierowane przeciwko pozwanemu Skarbowi Państwa za bezzasadne i dlatego je oddalił.

W odniesieniu do żądania kierowanego przeciwko adwokatowi M. G. (1) wskazać należy, że powód nie wykazał, aby doszło do naruszenia jego dóbr osobistych. W razie dokonanego naruszenia została wyrządzona szkoda majątkowa poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych. Na podstawie analizy materiału dowodowego, Sąd ustalił, iż działania podjęte przed Sądem Rejonowym (...) w W. przez M. G. (1), mające na celu zasadność wniesienia skargi konstytucyjnej nie naruszają dóbr osobistych powoda. Stanowisko M. G. (1) jako pełnomocnika powoda zawarte w opinii prawnej w przedmiocie braku podstaw do wniesienia skargi konstytucyjnej kierowane do powoda oraz do Okręgowej Rady Adwokackiej w W. miało na celu sumienne, z zachowaniem należytej staranności wymagane dla zawodu adwokata wypełnienie jego obowiązku związanego z ustanowieniem go pełnomocnikiem w sprawie powoda. Pismo to nie zawierało także jakichkolwiek sformułowań mogących stanowić naruszenie dóbr osobistych powoda. Sąd Okręgowy uznał również, wbrew stanowisku powoda, iż nie jest naruszeniem dóbr osobistych brak osobistego kontaktu pełnomocnika z urzędem. Nawet gdyby pozwany naruszył zasady etyki wykonywania zawodu i przepisy prawa powszechnie obowiązującego, nie jest to jednoznaczne z naruszeniem dóbr osobistych powoda. Opinię o braku podstaw do podjęcia czynności pozwany wyraził po analizie akt sprawy. Uczynił to w formie nie naruszającej dóbr osobistych powoda, uznając, iż analiza materiałów znajdujących się w sprawie uzasadnia wyrażone przez niego stanowisko i decydując się na wyrażenie swojej opinii bez osobistego kontaktu z powodem. Sąd nie uznał aby zachowanie pozwanego miało na celu instrumentalne potraktowanie powoda, lekceważenia, wykorzystania położenia życiowego. Nie można w tej sytuacji uznać za zasadne twierdzenia o naruszeniu dóbr osobistych powoda tj. utraty zdrowia stąd żądanie podlegało oddaleniu w całości .

Zadaniem powoda, zgodnie z art. 6 k.c., było także przedstawienie w niniejszym postępowaniu dowodów, że skarga konstytucyjna zmieniałaby orzeczenia sądów na jego korzyść. Powód temu zadaniu nie sprostał, a ponadto nie wykazał, że zapadłe w jego sprawach orzeczenia sądów spowodowały w jego majątku szkodę, dlatego też powództwo nie mogło być uwzględnione.

O kosztach postępowania Sąd orzekł stosownie do jego wyniku mając na względzie zasadę wynikającą z art. 98 k.p.c. uznając powoda za stronę przegrywającą spór w całości Sąd obciążył go obowiązkiem zwrotu kosztów poniesionych przez pozwanych Skarb Państwa i M. G. (1).

Nieuiszczoną przez powoda J. J. opłatę od pozwu Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa w oparciu o z art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz.U. Nr 167 z 2005 roku, poz. 1398 ze zm.).